

med handlingsplanarbejdet. »Rådføringsfristerne« erstatter de generelle 4 ugers frister, der gælder i forbindelse med udarbejdelse af handlingsplanen.

Retten og pligten til tilbud i delperiode 2 indebærer, at der skal tilvejebringes et tilstrækkeligt antal job til denne gruppe af ledige. Dette skal blandt andet ske fra (amts)kommunale jobtræningskvote til jobtræning og individuel jobtræning. Den nærmere fordeling mellem forskellige typer pladser forudsættes fastlagt ved drøftelser mellem den enkelte (amts)kommune og Arbejdsformidlingen. (Amts)kommunernes og Arbejdsformidlingens drøftelser samordnes i de regionale arbejdsmarkedsråd, jf. paragraf 60, stk. 2, nr. 4.

III. Bemærkninger til § 2.

I forslaget til ændring af arbejdsløshedsforsikringsloven m.v. indgår følgende elementer:

- 1) Konsekvensændringer af forslaget i § 1 om at indføre en egentlig tilbudsret og -pligt for ledige i delperiode 2 efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik.
- 2) Loft over hvor mange gange en arbejdsgiver kan komme til at betale dagpengegodtgørelse, jf. § 84.
- 3) Ændring af reglerne om ret til dagpenge for de over 60 årige, der ligestiller perioderne for ret til dagpenge med perioderne for ret til efterløn på højeste trin.
- 4) Ændringer af justerende og præciserende karakter.

Ad 1.

a. I den gældende § 55, stk. 2, har dagpengeberettede i delperiode 2 en indkomstgaranti, der består af arbejdsindkomsten fra et beskæftigelsestilbud efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik suppleret op med et dagpengebeløb, der bringer medlemmets samlede indtægt op på højeste dagpenge. Indkomstgarantien har omfattet såvel medlemmer som er i tilbud som medlemmer, der ikke er i tilbud. Når bestemmelsen også har omfattet medlemmer, der ikke er i tilbud, skyldes det at der ikke hidtil har været en beskæftigelsesgaranti i delperiode 2. På det punkt findes bestemmelsen at blive overflødig, da der indføres en egentlig ret til tilbud op til fuld tid i delperiode 2. I perioder, hvor den ledige ikke får noget tilbud, vil der være ret til dagpenge efter de almindelige regler, jf. § 2, nr. 2.

b. Da ledige i delperiode 2 også får en egentlig pligt til tilbud på fuld tid foreslås det endvidere, at afslag på tilbud medfører bortfald af retten til dagpenge, jf. § 2, nr. 2.

c. Ledige i delperiode 2 får ret og pligt til et tilbud på fuld tid efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik. På den baggrund ophæves bestemmelsen om, at delperiode 2 ledige har ret til at vælge i en 12 mdr.'s periode ikke at være aktivt arbejdssøgende og at afstå fra tilbud mod at dagpengesatsen reduceres til 80 pct. med ret til i perioden at tjene 27.500 kr. uden fradrag i dagpengene. Den tilsvarende bestemmelse for ledige i delperiode 1 med mindst 12 måneders ledighed inden for 15 måneder foreslås samtidigt justeret ved at dagpengene nedsættes fra 80 pct. til 70 pct. af dagpengenes størrelse og det fradragsfri beløb hæves til 40.000 kr. i perioden. Herved bliver det i videre omfang muligt at have arbejdsindtægter i perioden.

Ad 2.

Der er indtil den 1. januar 1995 som en midlertidig ordning et loft over, hvor mange dage en arbejdsgiver kan komme til at betale arbejdsgivergodtgørelse til samme ansat i løbet af et år. Dette loft er på 16 dage.

Dette loft foreslås opretholdt af hensyn til de virksomheder, som har vanskeligt ved eller slet ikke kan planlægge virksomhedens produktion, således at der ikke sker hjemsendelser/afskedigelse. Der er henvist til, at der for sådanne virksomheder ville blive tale om store økonomiske konsekvenser, herunder risiko for lukninger og/eller fyringer, hvis der ikke blev lagt et loft over antallet af g-dage, som en arbejdsgiver kan komme til at betale.

Samtidig er det vurderingen, at reglerne fortsat vil virke efter hensigten, idet risikoen for at skulle betale op til 16 g-dage fortsat udgør en betragtelig økonomisk motivation for den enkelte arbejdsgiver til en mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse af arbejdet (ca. 7.000 kr. pr. person om året).

De brancher, der synes at være mest berørt af ordningen er på det private område fiskerierhvervet, havneområdet og restaurationsområdet. Hertil kommer det offentlige område, fx vikarer indenfor børneoplysning og omsorgsområdet.

Ad 3.

I forbindelse med vedtagelse af L 121 i december 1993 blev der skabt symmetri mellem efterlønsperioder på højeste sats og dagpengeperioder for de over 59-årige, idet medlemmer efter de ændrede regler efter det fyldte 60. år højest kan få dagpenge i en 30 måneders periode som det også var tilfældet før arbejdsmarkedsreformen. Efterløn på højeste sats kan tilsvarende ydes i højst 30 måneder.